

เอลียาห์ - หมายเลขหก

การทดสอบสิบประการ

Jeff Pippenger

2023-10-05

เราได้กล่าวถึงสัญลักษณ์ของเอลียาห์มาแล้ว และบัดนี้กำลังใช้เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ของภูเขาคาร์เมลและภูเขาซีนายเพื่อเป็นภาพประกอบของกระบวนการทดสอบที่ดำเนินไปอย่างเป็นลำดับสำหรับเขาแห่งโปรเตสแตนต์นิยม และของพัฒนาการทางการเมืองที่ดำเนินไปอย่างเป็นลำดับสำหรับเขาแห่งลัทธิรีพับลิกัน ซึ่งขนานไปกับเขาแห่งโปรเตสแตนต์นิยม

บทความก่อนหน้านี้ได้พิจารณาการกบฏในพระธรรมกัณฑ์ดารวิถึ บทที่สิบสามและสิบสี่ ซึ่งระบุว่าเป็นการทดลองครั้งที่สิบและครั้งสุดท้ายสำหรับอิสราเอลโบราณภายหลังการข้ามทะเลแดงของพวกเขา ประวัติศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้องกับความเคลื่อนไหวในระยะแรกเริ่มของประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ แต่ก็สอดคล้องกับประวัติศาสตร์แห่งความเคลื่อนไหวสุดท้ายของพระเจ้าด้วย งานของทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งวิวรณ์ บทที่สิบสี่ สำเร็จลุล่วงด้วยความเคลื่อนไหวหนึ่งในตอนต้น และอีกความเคลื่อนไหวหนึ่งในตอนปลาย

“ทูตสวรรค์ผู้ซึ่งรวมประกาศในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม จะทำให้ทั้งแผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน งานหนึ่งซึ่งมีขอบเขตทั่วโลกและมีฤทธิ์อำนาจอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนนั้น ได้มีการพยากรณ์ไว้ ณ ที่นี้ ขบวนการการเสด็จมาของพระคริสต์ในช่วงปี 1840–44 เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้า ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกได้ถูกนำไปยังทุกสถานีมิชชันนารีทั่วโลก และในบางประเทศก็มีความตื่นตัวทางศาสนาอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยปรากฏในแผ่นดินใด ๆ นับตั้งแต่การปฏิรูปศาสนาในศตวรรษที่สิบหก; แต่สิ่งเหล่านี้จะถูกทำให้เหนือยิ่งกว่าโดยขบวนการอันทรงพลังภายใต้คำเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม” The Great Controversy, 611.

ระหว่างประวัติศาสตร์ของขบวนการในเบื้องต้นและขบวนการในวาระสุดท้าย

เราพบประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเลาติเซีย

ทูตสวรรค์องค์ที่ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของตนนั้นได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นขบวนการมิใช่คริสตจักร

“เกี่ยวกับบาบิโลน ณ เวลาซึ่งถูกนำมาให้เห็นในคำพยากรณ์นี้ ได้มีถ้อยประกาศว่า ‘บาปของนางกองสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง’ วิวรณ์ 18:5 นางได้กระทำความผิดจนเต็มขนาดแล้ว และความพิณาศกำลังจะตกเหนือเธอ แต่พระเจ้ายังคงทรงมีชนชาติของพระองค์อยู่ในบาบิโลน และก่อนการลงทัณฑ์แห่งการพิพากษาของพระองค์จะมาถึง ผู้สัจย์ชื่อเหล่านี้จะต้องถูกเรียกให้ออกมา เพื่อมิให้พวกเขามีส่วนในบาปของนาง และ ‘มิได้รับภัยพิบัติของนางด้วย’ เหตุฉะนั้น จึงเกิดขบวนการที่มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ทำให้แผ่นดินโลกสว่างด้วยรัศมีของเขา และร้องประกาศด้วยเสียงอันทรงพลัง กล่าวเปิดโปงบาปทั้งหลายของบาบิโลน อันเนื่องควบคู่กับข่าวสารของเขานั้น มีเสียงเรียกดังขึ้นว่า ‘ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนาง’ ข่าวประกาศเหล่านี้เมื่อรวมเข้ากับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามแล้ว ย่อมประกอบขึ้นเป็นคำเตือนครั้งสุดท้ายที่จะต้องประกาศแก่บรรดาชาวแผ่นดินโลก” The Great

Controversy, 604.

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสี่สอดคล้องต่อกัน และทุกท่านล้วนชี้ระบุ “วันสุดท้าย” อย่างเฉพาะเจาะจงยิ่งกว่าวันทั้งหลายที่คำพยากรณ์เหล่านั้นถูกประกาศออกไป ตัวอย่างหนึ่งของปรากฏการณ์นี้คือ ทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบโดยทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบ ทั้งสองทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยรัศมีของตนเมื่อท่านลงมา ซิสเตอร์ไวท์ได้ระบุทูตสวรรค์องค์แรกไว้ในหนังสือ Early Writings.

“พระเยซูทรงมอบหมายทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์องค์หนึ่งให้ลงมา และเตือนบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาปรากฏครั้งที่สองของพระองค์ เมื่อทูตสวรรค์ออกจากพระพักตร์ของพระเยซูในสวรรค์ แสงสว่างอันรุ่งโรจน์และเจิดจ้าอย่างยิ่งก็พุ่งนำหน้าเขา ข้าพเจ้าได้รับแจ้งว่าภารกิจของเขาคือการส่องสว่างแก่แผ่นดินโลกด้วยพระสิริของเขา และเตือนมนุษย์ถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง” Early Writings, 245.

ทูตสวรรค์องค์นั้นในวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมาเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เหตุการณ์นั้นได้มีแบบอย่างไว้แล้วโดยทูตสวรรค์ที่ลงมาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ในอิสยาห์บทที่หก อิสยาห์ได้เห็นพระวิหารในสวรรค์และพระสิริของพระเจ้า ในข้อที่สามของบทที่หกนั้นได้ระบุว่าแผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดลงมา

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน วิวรณ์ 18:1

ข้อสามของอิสยาห์บทที่หกระบุถึงประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น.

และองค์หนึ่งร้องเรียกแก่อีกองค์หนึ่งว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา; แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” อิสยาห์ 6:3

ซิสเตอร์ไวท์ได้นำเอานิมิตเรื่องสถานนมัสการของอิสยาห์มาผนวกเข้ากับการเคลื่อนไหวในวิวรณ์บทที่สิบแปด

“เหล่าเสราฟิมที่อยู่เบื้องพระที่นั่งนั้นเปี่ยมล้นด้วยความยำเกรงอย่างลึกซึ้งในการเพ่งดูพระสิริของพระเจ้า จนมิได้เหลียวมองตนเองด้วยความพึงพอใจในตนเองแม้ชั่วขณะเดียว หรือด้วยความชื่นชมในตนเองหรือในกันและกันเลย คำสรรเสริญและพระสิริของพวกเขามีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพลโยธา ผู้ทรงสูงส่งและถูกยกขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์ซึ่งเต็มไปด้วยพระสิรินั้นก็คลุมเต็มพระวิหาร เมื่อพวกเขามองเห็นอนาคต เมื่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะเต็มไปด้วยพระสิริของพระองค์ บทเพลงสรรเสริญแห่งชัยชนะก็ดังก้องรับต่อกันไปมาเป็นท่วงทำนองอันไพเราะว่า ‘บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพลโยธา’ พวกเขาพึงพอใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะถวายพระสิริแด่พระเจ้า และเมื่ออยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ ภายใต้รอยยิ้มแห่งความพอพระทัยของพระองค์ พวกเขามีได้ปรารถนาสิ่งใดอีกเลย ในการทรงพระฉายาของพระองค์ ในการปรนนิบัติรับใช้พระองค์ และในการนมัสการพระองค์ ความปรารถนาอันสูงสุดของพวกเขาก็ได้รับการบรรลุอย่างครบถ้วนแล้ว”

“นิมิตที่ประทานแก่อิสยาห์เป็นภาพแทนสภาพของชนชาติของพระเจ้าในยุคสุดท้าย” Review and Herald, December 22, 1896.

ยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบ และในบทที่สิบแปดด้วย ทั้งร่วมกับอิสยาห์ในบทที่หก และรวมถึงคำอธิบายของซิสเตอร์ไวท์ ได้วางภาพประกอบทั้งหมดเหล่านี้เกี่ยวกับการที่โลกได้รับความสว่างด้วยพระสิริของพระเจ้าไว้ ณ จุดเดียวกันในประวัติศาสตร์ โลกทั้งสิ้นได้เป็นพยานต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปเป็นลำดับของขบวนการมิลเลอไรต์ซึ่งสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1863 เป็นแบบของประวัติศาสตร์เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจแห่งวิวรณ์ บทที่สิบแปด เสด็จลงมาพร้อมกับประวัติศาสตร์ที่สัมพันธ์กับทูตสวรรค์ซึ่งเสด็จลงมาในวิวรณ์ บทที่สิบ เมื่อได้วางหลักฐานเบื้องต้นเหล่านี้ไว้แล้ว เราจะย้อนกลับไปยังกระบวนการทดสอบซึ่งเป็นภาพแทนในก้นดาร์วิที บทที่สิบสี่ หลังจากโมเสสได้ทูลขอแทนพวกกบฏที่ปรารถนาจะกลับไปยังอียิปต์และเอาหินขว้างโยชัววากับคาเลบแล้ว พระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของโมเสส

และพระยาห์เวห์ตรัสว่า “เราได้ยกโทษตามคำของเจ้าแล้ว แต่ตราบเท่าที่เรามีชีวิตอยู่จริง แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะต้องเต็มด้วยพระสิริของพระยาห์เวห์ เพราะคนทั้งปวงเหล่านั้นที่ได้เห็นพระสิริของเรา และการอัศจรรย์ของเราซึ่งเราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทุรกันดาร และได้ทดลองเราบัดนี้ถึงสิบครั้งแล้ว และมีได้เชื่อฟังเสียงของเรา แน่ทีเดียว พวกเขาจะไม่ได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของเขา และไม่มีผู้ใดในบรรดาผู้ที่ชั่วโทษเราจะได้เห็นแผ่นดินนั้นเลย แต่คาเลบผู้รับใช้ของเรา เพราะเขามีจิตใจอื่กอย่างหนึ่ง และได้ติดตามเราอย่างสุดใจ เราจะนำเขาเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเขาได้เข้าไปนั้น และเชื้อสายของเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินนั้น” ก้นดาร์วิที 14:20–24

ประวัติศาสตร์ที่ถูกลำเสนอไว้ ณ ที่นี้ในพระธรรมก้นดาร์วิทีบทที่สิบสี่ คือการทดสอบครั้งสุดท้ายของอิสราเอลโบราณ และความล้มเหลวของพวกเขาได้นำมาซึ่งความตายในถิ่นทุรกันดารตลอดสี่สิบปีถัดมา ประวัติศาสตร์นี้เกี่ยวข้องกับวิวรณ์บทที่สิบแปด เพราะที่นั่นพระเจ้าทรงประกาศว่า “เรามีชีวิตอยู่จริงฉันใด” “แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะเต็มไปด้วยพระสิริของพระยาห์เวห์ฉันนั้น” นี่เป็นถ้อยแถลงที่หนักแน่นยิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบรรจุไว้ในบันทึกทางประวัติศาสตร์นี้ และด้วยการทรงกระทำเช่นนั้น พระองค์ทรงเน้นว่าประวัติศาสตร์ที่น่าเสนอในก้นดาร์วิทีบทที่สิบสามและสิบสี่ ได้ชี้ล่วงหน้าไปยังการเคลื่อนไหวอันทรงฤทธิ์ของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด เพราะวิวรณ์บทที่สิบแปดเป็นวาระสุดท้ายของชนที่เหลื่ออยู่ของพระเจ้า ฉะนั้น จุดเริ่มต้นของชนที่เหลื่ออยู่ของพระเจ้าก็ได้รับการสาธิตไว้ด้วยเช่นกันในตอนพระคัมภีร์ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในพระธรรมก้นดาร์วิที

ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ณ การสำเร็จตามคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลามแห่งวิบัติประการที่สอง ชนชาติแห่งพันธสัญญาผู้ทรงเลือกสรรในอดีตได้ถูกทดสอบโดยข่าวสารของเอลียาห์ซึ่งเพิ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ณ การสำเร็จตามคำพยากรณ์ของอิสลามเกี่ยวกับวิบัติประการที่สาม ชนชาติแห่งพันธสัญญาผู้ทรงเลือกสรรในอดีตได้เป็นผู้กำหนดจุดเริ่มต้นแห่งการพิพากษาคนเป็นดังที่สารแห่งเอลียาห์ซึ่งเพิ่งได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริงนั้นได้ประกาศไว้แล้ว

ข่าวสารของเอลียาห์ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของเวลาแห่งคำพยากรณ์ ข่าวสารของเอลียาห์ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของการชำระของประวัติศาสตร์ วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นการชำระของประวัติศาสตร์วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

เพราะทั้งสองวันเป็นตัวแทนของการสำเร็จตามคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลาม และทั้งสองวันยังเป็นเครื่องหมายแห่งการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ องค์ซึ่งซีสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์” แม้ว่าซีสเตอร์ไวท์จะไม่เคยกล่าวว่าทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด “มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์” ดังที่เธอกล่าวถึงทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด แต่ทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดทำให้โลกสว่างไสวด้วยสง่าราศีของ “ท่าน” และพระคัมภีร์ก็ชัดเจนว่า สง่าราศีที่ทำให้โลกสว่างไสวนั้นคือสง่าราศีของพระเยซูคริสต์

เครื่องมือแห่งการพิพากษาที่นำมาซึ่งการทดสอบพวกโปรเตสแตนต์ในระยะแรกเริ่ม คือขบวนการมิลเลอร์ไรต์ดั่งที่มีเอลียาห์เป็นตัวแทน

เครื่องมือแห่งการพิพากษาที่นำมาซึ่งการทดสอบเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสในวาระสุดท้าย คือขบวนการเอลียาห์ดั่งที่มีคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนเป็นตัวแทน

สัญลักษณ์ของเอลียาห์มีความหมายมากกว่าหนึ่งประการ

และแม้ว่าเขาจะเป็นตัวแทนของมิลเลอร์และขบวนการมิลเลอร์ไรต์

เขาก็ยังเป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนด้วย

“โมเสสบนภูเขาแห่งการจำแลงพระกายทรงเป็นพยานถึงชัยชนะของพระคริสต์เหนือบาปและความตาย ท่านเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่จะออกมาจากหลุมศพในการเป็นขึ้นจากตายของบรรดาผู้ชอบธรรม ส่วนเอลียาห์ ผู้ซึ่งถูกรับขึ้นสู่สวรรค์โดยมิได้ประสบความตาย เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง และผู้ซึ่งจะ ‘ถูกเปลี่ยนไป ในชั่วขณะหนึ่ง ในพริบตาเดียว เมื่อแดดรุดท้ายดั่งขึ้น;’ เมื่อ ‘สภาพที่ต้องตายนี้จะต้องสวมสภาพที่ไม่ตาย’ และ ‘สภาพที่เสื่อมสลายได้นี้จะต้องสวมสภาพที่ไม่เสื่อมสลาย’ 1 Corinthians 15:51-53 พระเยซูทรงสวมคลุมด้วยแสงสว่างแห่งสวรรค์ ดังที่พระองค์จะทรงปรากฏเมื่อพระองค์เสด็จมา ‘เป็นครั้งที่สองโดยปราศจากบาปเพื่อความรอด’ เพราะพระองค์จะเสด็จมา ‘ในพระสิริแห่งพระบิดาของพระองค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ’ Hebrews 9:28; Mark 8:38 บัดนี้พระสัญญาของพระเจ้าช่วยให้รอดที่ทรงมีต่อเหล่าสาวกก็ได้สำเร็จแล้ว บนภูเขานั้น อาณาจักรแห่งพระสิริในอนาคตได้ถูกสำแดงไว้ในลักษณะย่อส่วน—พระคริสต์องค์พระมหากษัตริย์ โมเสสเป็นตัวแทนของวิสุทธิชนผู้เป็นขึ้นจากตาย และเอลียาห์เป็นตัวแทนของผู้ที่ถูกรับขึ้นไป” The Desire of Ages, 412.

ประชากรแห่งพันธสัญญาที่ถูกละเอียดนั้นเป็นคนส่วนใหญ่ในอัตราสิบต่อสอง มีผู้ถูกเรียกมาก แต่มีผู้ถูกเลือกน้อย ความล้มเหลวของการทดสอบครั้งที่สิบตั้งอยู่บนพื้นฐานว่า รายงานชั่วร้ายหรือรายงานอันดีเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งพระสัญญา ถูกปฏิเสธหรือยอมรับ ฉะนั้น

ประวัติศาสตร์ที่ถูกนำมาเป็นภาพประกอบ ณ ที่นี้แสดงให้เห็นว่า

ชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ในประวัติศาสตร์แห่งการทดสอบที่ดำเนินไปเป็นลำดับนั้น

ตั้งอยู่บนข้อเลือกของระเบียบวิธีสองประการที่ตีความข้อมูลเดียวกัน

ผู้สอดแนมทั้งสิบสองคนได้เห็นแผ่นดินแห่งพระสัญญา

แต่ได้มีข้อสรุปสองแบบที่แตกต่างกันเกี่ยวกับสิ่งที่แผ่นดินแห่งพระสัญญาเป็นตัวแทน

รายงานหนึ่งมีแรงจูงใจจากความกลัวของมนุษย์ อีกรายงานหนึ่งมีแรงจูงใจจากความเชื่อ

รายงานหนึ่งสำแดงความปรารถนาที่จะปฏิเสธการทรงนำของพระเจ้าและกลับไปสู่ความเป็นทาสในอียิปต์ ส่วนอีกรายงานหนึ่งสำแดงความปรารถนาที่จะวางใจในการทรงนำของพระเจ้าและก้าวต่อไปเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา

ในการเคลื่อนไหวของมิลเลอไรต์

คนส่วนใหญ่ก็ได้เลือกกลับไปสู่ความเป็นทาสของบาบิโลนและกลายเป็นบุตรสาวของนางด้วย และนี่คือการสำแดงถึงการตัดสินใจของพวกเขาที่จะปฏิเสธชาวสารเชิงพยากรณ์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง มิลเลอไรต์ผู้ซื่อสัตย์ได้เลือกติดตามชาวสารเชิงพยากรณ์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง แม้ภายหลังความล้มเหลวที่ปรากฏชัดในการผิดหวังครั้งแรกในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์ในพระธรรมกัณดารวิถีได้นำเสนอ "รายงาน" ที่แตกต่างกันสองฉบับของสายลับทั้งสิบสองคน อันเป็นภาพแทนของการวิเคราะห์ที่แตกต่างกันสองแบบต่อชาวสารเชิงพยากรณ์เดียวกัน ในปี ค.ศ. 1863 แอดเวนติสม์แบบเลาตีเซียมิได้รับชาวสารเชิงพยากรณ์ หากแต่ได้ปฏิเสธชาวสารเชิงพยากรณ์ที่ได้เคยสถาปนาไว้ก่อนแล้ว ในปี ค.ศ. 1863 แอดเวนติสม์แบบเลาตีเซียมิได้หวนกลับไปและยอมรับระเบียบวิธีตามพระคัมภีร์ซึ่งได้ต่อต้าน William Miller ตลอดช่วงพันธกิจของเขา บรรดาผู้ที่ปฏิเสธชาวสารเชิงพยากรณ์และปรารถนาจะกลับไปสู่ความเป็นทาสนั้น ถูกทำให้เป็นแบบโดยพวกกบฏในกัณดารวิถีบทที่สิบสี่ ซึ่งในที่สุดก็สิ้นชีวิตลงในถิ่นทุรกันดาร

เลขสิบ เมื่อนำมาพิจารณาในฐานะสัญลักษณ์ เช่นเดียวกับสัญลักษณ์หึ่งปวง

ย่อมมีความหมายมากกว่าหนึ่งประการ

ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของมันต้องเข้าใจตามบริบทของข้อพระคัมภีร์ที่ปรากฏอยู่ "สิบ"

ในฐานะสัญลักษณ์อาจหมายถึงการชมเชย อาจหมายถึงการทดสอบ

อาจหมายถึงสหภาพสิบสวนของกษัตริย์แห่งยุโรป ชนเผ่าทางเหนือของอิสราเอล และองค์การสหประชาชาติ ในคริสตจักรเมืองสมออร์นา ประชากรของพระเจ้าจะต้องเผชิญความทุกข์ยากเป็นเวลาสิบวัน

อย่ากลัวสิ่งใด ๆ ที่เจ้าจะต้องทนทุกข์นั้น ดุเถิด มารจะโยนบางคนในพวกเจ้าเข้าไปในคุก เพื่อเจ้าทั้งหลายจะได้ถูกทดลอง และเจ้าทั้งหลายจะมีความทุกข์ลำบากสิบวัน จงซื่อสัตย์จนถึงความตาย แล้วเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า วิวรณ์ 2:10

บรรดานักประวัติศาสตร์ซีไปที่การชมเชยซึ่งได้ออกเขียนดำเนินการไว้ในประวัติศาสตร์ของเมืองสมออร์นา เพราะการชมเชยครั้งนั้นเป็นการชมเชยที่รุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ของสมออร์นา และดำเนินอยู่เป็นเวลาสิบปี นักประวัติศาสตร์บางท่านระบุถึงการชมเชยสิบครั้งที่แตกต่างกันในประวัติศาสตร์ของสมออร์นา ไม่ว่าจะอย่างไร การชมเชยเหล่านั้นก็ได้กระทำโดยโรมจักรวรรดิ ซึ่งในดาเนียลบทที่เจ็ดได้ถูกแทนด้วยเขาสิบเขา กษัตริย์สิบองค์นั้นคือบรรดากษัตริย์ซึ่งมีอาหับเป็นแบบอย่าง ผู้ได้ล่วงประเวณีกับสันตะปาปา และเป็นเครื่องมือแห่งการชมเชยที่สันตะปาปาใช้เพื่อกระทำการสังหารหมู่ในช่วงยุคมืด "สิบ" เป็นตัวแทนของอำนาจฝ่ายรัฐที่กระทำการชมเชยแทนเยเซเบล ในดาเนียลบทที่หนึ่ง "สิบ" เป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาแห่งการทดสอบ

ขอทรงทดลองผู้รับใช้ของพระองค์สิบวันเถิด และขอให้เขาให้อาหารประเภททั่วแก่พวกเรากิน และให้นำแก่พวกเราดื่ม แล้วจึงขอให้ทรงทอดพระเนตรสีหน้าของเราเฉพาะพระพักตร์ท่าน เทียบกับสีหน้าของบรรดาเด็กหนุ่มที่กินอาหารจากสวนพระกระยาหารของกษัตริย์ และตามที่ท่านเห็นแล้ว จงปฏิบัติต่อผู้รับใช้ของท่านเถิด ดังนั้นเขาจึงยอมตามคำขอของพวกเขาในเรื่องนี้ และทดลองพวกเขาสิบวัน ครั้นครบสิบวันแล้ว สีหน้าของพวกเขาปรากฏว่างดงามกว่าและมีเนื้อหนังสมบูรณ์กว่าบรรดาเด็กหนุ่มทั้งสิ้นซึ่งกินอาหารจากสวนพระกระยาหารของกษัตริย์ ดาเนียล 1:12-15

ในกัณดารวิถีบทที่สิบสี่ อิสราเอลโบราณได้ยั่วยุพระเจ้าเป็นครั้งที่สิบ

แทนถึงการทดสอบสิบประการตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง.

แต่เรามีชีวิตอยู่อย่างแท้จริงนั้นใด แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะต้องเต็มไปด้วยพระสิริของพระยาห์เวห์ฉันนั้น เพราะว่าคนทั้งปวงเหล่านั้นได้เห็นพระสิริของเรา

และการอัศจรรย์ของเราซึ่งเราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ได้ทดลองเราแล้วถึงสิบครั้ง และมีได้เชื่อฟังเสียงของเรา กันดารวิถี 14:21, 22

หากท่านค้นหาในอินเทอร์เน็ตเพื่อทำความเข้าใจว่าการกบฏใด โดยเฉพาะเป็นตัวแทนของการกบฏทั้งเก้าครั้งหรือการทดสอบที่ล้มเหลวทั้งเก้าครั้ง นับตั้งแต่การช่วยกู้ที่ทะเลแดงจนถึงการทดสอบครั้งที่สิบ ท่านจะพบความเห็นที่แตกต่างกันอยู่บ้างว่าความล้มเหลวประการใดของชนอิสราเอลโบราณควรถูกนับว่าเป็นหนึ่งในการทดสอบทั้งสิบครั้งนั้น ข้าพเจ้ายืนยันว่าการช่วยกู้ที่ทะเลแดง ซึ่งได้ถูกระบุไว้อย่างชัดเจนว่าสอดคล้องกับวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 นั้น เป็นจุดเริ่มต้นของการทดสอบทั้งสิบครั้ง

และดังนั้นจึงเป็นจุดที่ควรเริ่มนับการทดสอบซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1844 ถึงปี 1863 ได้มีการดำเนินไปของกระบวนการแห่งการทดสอบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 1798

เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผย

และกระบวนการนั้นครอบคลุมประวัติศาสตร์ของชาวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

“ที่เมืองมินนีแอโพลิส พระเจ้าได้ประทานอัญมณีล้ำค่าแห่งความจริงแก่ประชากรของพระองค์ในบริษัทใหม่ แสงสว่างนี้จากสวรรค์ได้ถูกบางคนปฏิเสธด้วยความตึงตังทั้งหมดทั้งสิ้นเช่นเดียวกับที่พวกยิวได้สาแดงอกในการปฏิเสธพระคริสต์ และมีการพูดกันมากเรื่องการยืนหยัดอยู่กับหลักเขตแดนเดิม แต่ก็มิมีหลักฐานว่าพวกเขามิได้รู้ว่าหลักเขตแดนเดิมนั้นคืออะไร มีทั้งหลักฐานและการให้เหตุผลจากพระวจนะซึ่งเป็นสิ่งที่แนะนำตัวเองต่อมโนธรรม แต่จิตใจของมนุษย์ถูกตรึงไว้ ปิดผนึกไม่ให้แสงสว่างเข้าสู่ภายใน เพราะพวกเขาได้ตัดสินใจแล้วว่านี่เป็นความผิดพลาดอันตรายที่กำลังรื้อถอน ‘หลักเขตแดนเดิม’ ทั้งที่แท้จริงแล้วมิได้ขยับหลุดแม้แต่ตัวเดียวของหลักเขตแดนเดิมเลย หากแต่พวกเขามิมีความคิดอันบิดเบือนเกี่ยวกับสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นหลักเขตแดนเดิม”

“การล่วงพ้นของเวลาในปี 1844 เป็นช่วงเวลาแห่งเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ เปิดแก่สายตาอันประหลาดใจของเราให้เห็นการชำระสถานนมัสการซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในสวรรค์ และมีความเกี่ยวพันอย่างแน่นแฟ้นกับประชากรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก [รวมทั้ง] ชาวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง และองค์ที่สาม ซึ่งคลึงออกโดยมีคำจารึกไว้ว่า ‘พระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซู’ หนึ่งในหลักหมายสำคัญภายใต้ชื่อนี้คือพระวิหารของพระเจ้า ซึ่งประชากรของพระองค์ผู้รักความจริงได้เห็นในสวรรค์ และหีบพันธสัญญาซึ่งบรรจุพระบัญญัติของพระเจ้า แสงแห่งวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่ได้ส่องประกายอันแรงกล้าไปตามทางของบรรดาผู้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า ความไม่เป็นอมตะของคนอธรรมเป็นหลักหมายเก่าแก่ประการหนึ่ง ข้าพเจ้าระลึกไม่ออกว่ามีสิ่งใดอีกที่จะนับรวมอยู่ภายใต้หัวข้อของหลักหมายเก่าแก่ทั้งหลาย เสียงร้องทั้งหมดนี้เรื่องการเปลี่ยนแปลงหลักหมายเก่าแก่เป็นส่วนเป็นเพียงเรื่องสมมติทั้งสิ้น” The 1888 Materials, 518.

เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้มาถึงพร้อมกับข่าวสารในมือของเขา

“เมื่อการปฏิบัติพระราชกิจของพระเยซูสิ้นสุดลงในสถานบริสุทธิ์ และพระองค์เสด็จเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด และทรงยืนอยู่เบื้องหน้าหีบซึ่งบรรจุพระบัญญัติของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์อีกองค์หนึ่ง พร้อมด้วยข่าวสารประการที่สามไปยังโลก ม้วนหนังสือฉบับหนึ่งถูกวางไว้ในมือของทูตสวรรค์นั้น และเมื่อท่านลงมายังแผ่นดินโลกด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศี ท่านได้ประกาศคำเตือนอันน่าสะพรึงกลัว

พร้อมด้วยคำขู้นำหาหวาดหวั่นที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยได้รับ” Early Writings, 254.

เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ลงมาพร้อมม้วนหนังสือในมือ ซึ่งประชากรของพระเจ้าจะต้องกินเข้าไป หลักคำสอนอันเป็น “หลักหมาย” ซึ่งต่อมาถูกระบุไว้ นั้นจะต้องถูกกินและยอมรับ หรือถูกปฏิเสธและไม่กินเข้าไป เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงพร้อมม้วนหนังสือในมือ ชาวสารภายในม้วนหนังสือนั้นเป็นตัวแทนของความจริงหกประการที่ใช้ทดสอบความทดสอบทั้งหกประการนั้นได้ถูกระบุว่าเป็น “การสิ้นสุดของเวลา” ซึ่งเป็นตัวแทนของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปี; การพิพากษา ซึ่งแสดงไว้ว่าเป็น “การชำระสถานนมัสการให้บริสุทธิ์”; ชาวสารของทูตสวรรค์สามองค์; “พระราชบัญญัติของพระเจ้า”; “วันสะบาโต”; และสภาพของคนตาย ซึ่งแสดงไว้ว่าเป็น “การที่จิตวิญญาณไม่เป็นอมตะ”

ความจริงทั้งหกประการนั้นยอมสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน แต่แต่ละประการก็ได้รับการระบุว่าเป็นหลักหมายสำคัญบางคนอาจไม่ประสงค์จะนับการล่วงผ่านของเวลาไว้ในรายการนี้ แต่เห็นได้ชัดว่ามีคนเป็นอันมากปฏิเสธความจริงที่ว่า วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นความสำเร็จสมจริงของคำพยากรณ์ พวกเขาสอบตกในการทดสอบนั้น ซึ่งแน่นอนว่าได้ขัดขวางพวกเขาไม่ให้ต้องต่อสู้กับการทดสอบทั้งหลายที่ตามมา กระบวนการทดสอบของพระเจ้าได้รับการสถาปนาไว้อย่างช้าแล้วช้าเล่าว่าเป็นกระบวนการก้าวหน้า ซึ่งต้องการชัยชนะเหนือการทดสอบที่ท่านได้รับก่อนเป็นอันดับแรก ก่อนที่ท่านจะสามารถเข้าไปเกี่ยวข้องกับทดสอบถัดไปได้

“เมื่อเราเริ่มนำเสนอความสว่างเกี่ยวกับประเด็นเรื่องวันสะบาโตนั้น เรายังมิได้มีความเข้าใจที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวิวรณ์ 14:9-12 ภาระแห่งคำพยานของเราเมื่อเราออกมายืนต่อหน้าประชาชนนั้น คือว่า ขบวนการการเสด็จมาครั้งที่สองอันยิ่งใหญ่เป็นของพระเจ้า ชาวสารที่หนึ่งและที่สองได้ถูกประกาศออกไปแล้ว และชาวสารที่สามจะต้องถูกประกาศ เราเห็นว่าชาวสารที่สามนั้นปิดท้ายด้วยถ้อยคำที่ว่า ‘ความทรหดอดทนของธรรมิกชนก็อยู่ที่นี้ คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู’ และเราเห็นอย่างชัดเจนพอก ๆ กับที่เราเห็นอยู่ในบัดนี้ว่า ถ้อยคำเชิงพยากรณ์เหล่านี้ชี้ไปถึงการปฏิบัติรูปเรื่องวันสะบาโต แต่สำหรับการนมัสการสัตว์ร้ายที่กล่าวถึงในข่าวสารนั้น หรือว่ารูปของสัตว์ร้ายและเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคืออะไร เรายังมิได้มีจุดยืนที่กำหนดไว้แน่ชัด”

“พระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ได้ทรงให้แสงสว่างส่องออกมาบนบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ และเรื่องนั้นก็ค่อย ๆ เปิดเผยแก่จิตใจของพวกเขา ต้องอาศัยการศึกษาอย่างมากและความเอาใจใส่อย่างลึกซึ้งในการค้นคว้าเรื่องนั้นออกมา ทีละข้อทีละตอนเชื่อมโยงกัน โดยความระมัดระวัง ความวิตกกังวล และการงานอันไม่หยุดยั้ง งานนี้จึงได้ดำเนินไปข้างหน้า จนความจริงอันยิ่งใหญ่แห่งข่าวสารของเรา ซึ่งเป็นองค์รวมที่ชัดเจนเชื่อมโยงกัน และครบถ้วนสมบูรณ์ ได้ถูกมอบแก่โลกแล้ว”

“ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงความคุ้นเคยของข้าพเจ้ากับเฮลเดอร์เบตส์แล้ว ข้าพเจ้าพบว่าเขาเป็นสุภาพบุรุษคริสเตียนที่แท้จริง สุภาพและมีเมตตา เขาปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างอ่อนโยนประหนึ่งว่าข้าพเจ้าเป็นบุตรของเขาเอง ครั้งแรกที่เขาได้ยินข้าพเจ้าพูด เขาได้แสดงความสนใจอย่างลึกซึ้ง หลังจากที่เขาฟังจบแล้ว เขาก็ลุกขึ้นและกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเป็นโรมัสผู้สงสัย ข้าพเจ้าไม่เชื่อในนิมิต แต่หากข้าพเจ้าจะเชื่อได้ว่าคำพยานที่พี่น้องหญิงผู้นี้ได้เล่าในคืนนี้เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่มีถึงเรา ข้าพเจ้าก็จะเป็นบุรุษที่มีความสุขที่สุดในโลก หัวใจของข้าพเจ้าถูกระทอบอย่างลึกซึ้ง’

ข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้พูดมีความจริงใจ
แต่ไม่อาจอธิบายได้เกี่ยวกับการที่เธอได้รับการสำแดงให้เห็นสิ่งอัศจรรย์ทั้งหลายซึ่งเธอได้เล่าแก่เรา”

“ไม่กี่เดือนหลังจากการสมรสของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมการประชุมร่วมกับสามที่เมืองที่ออปแฮม รัฐเมน ซึ่งมีเฮลเดอร์เบตส์อยู่ด้วย ในเวลานั้นท่านยังมีได้เชื่ออย่างเต็มที่ว่านิมิตของข้าพเจ้ามาจากพระเจ้า การประชุมครั้งนั้นเป็นช่วงเวลาแห่งความสนใจอย่างยิ่ง พระวิญญานของพระเจ้าทรงสถิตเหนือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถูกห่อหุ้มอยู่ในนิมิตแห่งพระสิริของพระเจ้า และเป็นครั้งแรกที่ได้เห็นดาวเคราะห์ดวงอื่น ๆ หลังจากข้าพเจ้าออกจากนิมิตแล้ว ข้าพเจ้าได้เล่าสิ่งที่ได้เห็นให้ฟัง จากนั้นเฮลเดอร์ บี.

จึงถามว่าข้าพเจ้าได้ศึกษาเรื่องดาราศาสตร์หรือไม่

ข้าพเจ้าตอบท่านว่าข้าพเจ้าไม่ระลึกเลยว่าเคยเปิดดูหนังสือดาราศาสตร์เล่มใด ท่านกล่าวว่า

‘สิ่งนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า’

ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าไม่เคยเห็นท่านเป็นอิสระและเปี่ยมด้วยความสุขเช่นนั้นมาก่อน

สีหน้าของท่านเปล่งประกายด้วยแสงสว่างจากสวรรค์ และท่านได้หนุนใจคริสตจักรด้วยฤทธิ์อำนาจ”

Testimonies, volume 1, 78–80.

แน่นอนว่า บททดสอบทางหลักคำสอนทั้งหมดเหล่านี้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

แต่ขณะเดียวกันก็เป็นบททดสอบที่สามารถแยกออกต่างหากได้

และได้ถูกทรงเปิดเผยแก่ผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่างเป็นลำดับ

มีคริสตจักรจำนวนมากที่ถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ด แต่ปฏิเสธข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์

พวกเขาปฏิเสธความจริงที่ว่าการศึกษาได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

แต่ก็ยังถือรักษาวันสะบาโตอยู่ บททดสอบทางหลักคำสอนเหล่านี้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

แต่เป็นตัวแทนของบททดสอบเฉพาะเจาะจงทุกประการ

ดังที่เพิ่งมีการยกตัวอย่างโดยโจเซฟ เบตส์ กัปตันเรือผู้มีความชำนาญในวิชาดาราศาสตร์อย่างถ่องแท้ เขาได้ยอมรับพระวิญญานแห่งคำพยากรณ์ ซึ่งก่อนหน้านั้นเขาเคยปฏิเสธ ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1844 เอลเลน ไวท์ได้รับนิมิตครั้งแรกของเธอ และบททดสอบประการที่เจ็ดก็มาถึงในขบวนการนั้น

“พระคัมภีร์ต้องเป็นที่ปรึกษาของท่าน จงศึกษาพระคัมภีร์และคำพยาบททั้งหลายที่พระเจ้าทรงประทานไว้;

เพราะคำพยาบทเหล่านั้นไม่เคยขัดแย้งกับพระวจนะของพระองค์เลย

หากคำพยาบททั้งหลายมิได้กล่าวสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า ก็จงปฏิเสธเสีย

พระคริสต์กับเบลีอัลดะรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่ได้” Selected Messages, book 3, 33.

ไม่นานหลังจากความผิดหวังครั้งใหญ่

ซิสเตอร์ไวท์ได้ให้การรับรองบทความหนึ่งซึ่งระบุว่าพระคริสต์ได้เสด็จจากห้องบริสุทธิ์เข้าสู่ห้องอภิสุทธิเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 นางได้แนะนำสิ่งพิมพ์นั้นแก่ “วิสุทธิชนทุกคน”

“ข้าพเจ้าเชื่อว่าสถานนมัสการซึ่งจะได้รับการชำระให้สะอาดเมื่อสิ้นสุด 2300 วันนั้น

คือพระวิหารแห่งเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งพระคริสต์ทรงเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจอยู่ในนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าในนิมิต เมื่อกว่าหนึ่งปีก่อน ว่าบราเดอร์ Crosier

มีความสว่างอันแท้จริงเกี่ยวกับการชำระสถานนมัสการ ฯลฯ; และว่านี่เป็นพระประสงค์ของพระองค์

ที่บราเดอร์ C. ควรเขียนทัศนคติที่เขาได้เสนอแก่พวกเราไว้ใน Day-Star, Extra, February 7, 1846

ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการได้รับสิทธิอำนาจอย่างเต็มที่จากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ที่จะแนะนำฉบับพิเศษนั้นแก่ธรรมิกชนทุกคน” A Word to the Little Flock, 12.

การรับรองของนางนั้นเป็นการรับรองคำอธิบายของ Crosier

เกี่ยวกับการเสด็จเคลื่อนไปของพระคริสต์สู่ห้องบริสุทธิ์ที่สุด

แต่บทความดังกล่าวมีคำสอนที่ผิดพลาดอยู่หลายประการ

รวมทั้งคำสอนของโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามซึ่งสอนว่า “กิจประจำวัน”

ในพระธรรมดาเนียลเป็นตัวแทนของพันธกิจของพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้ นางจึงได้เขียนถ้อยแถลงชี้แจง ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1850 และต่อมาได้ถูกรวมไว้ในหนังสือ Early Writings ที่นั้น นางได้ระบุว่า “ผู้ที่ประกาศข่าวเรื่องโม่งยามแห่งการพิพากษามีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ ‘กิจประจำวัน’”

“แล้วข้าพเจ้าเห็นเกี่ยวกับ ‘เครื่องเนื่องนิตย์’ (Daniel 8:12) ว่าคำว่า ‘การถวายบูชา’

นั้นเป็นคำที่ปัญญาของมนุษย์เต็มเข้าไป และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อความเดิม และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่องโม่งยามแห่งการพิพากษา เมื่อยังมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ ก่อนปี 1844

เกือบทั้งหมดต่างก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ ‘เครื่องเนื่องนิตย์’;

แต่ในความสับสนตั้งแต่ปี 1844 เป็นต้นมา ได้มีการยอมรับพระศนะอื่น ๆ

และความมืดกับความสับสนก็ได้ติดตามมา” Early Writings, 74.

ประเด็นเรื่อง “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียลได้กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งการที่แอดเวนติสต์หวนกลับไปสู่วิธีการตีความของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อในช่วงต้นของศตวรรษที่ยี่สิบ และในทุกวันนี้ ความเข้าใจที่ถูกต้องของฝ่ายมิลเลอไรต์เกี่ยวกับ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน”

ได้ถูกนักเทววิทยาของแอดเวนติสต์ปฏิเสธไปแล้ว ทั้งนี้ได้มีการปฏิเสธทั้ง ๆ

ที่ซิสเตอร์ไวท์ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ฝ่ายมิลเลอไรต์ถูกต้องในการระบุว่า “เครื่องเผาบูชาประจำวัน”

คืออำนาจของซาตานแห่งลัทธินอกศาสนา พวกเขาปฏิเสธความจริงเรื่อง “เครื่องเผาบูชาประจำวัน”

ไม่เพียงแต่ขัดแย้งกับการรับรองโดยการคล้อยใจของนางว่าความเข้าใจของฝ่ายมิลเลอไรต์นั้นถูกต้องเท่านั้น

หากยังขัดแย้งโดยตรงกับการที่นางได้ชี้แจงตรงไปตรงมาว่า หลักคำสอนเท็จที่สอนว่า

“เครื่องเผาบูชาประจำวัน” เป็นตัวแทนพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการนั้น ได้ถูกนำมาโดย

“ทูตสวรรค์ที่ถูกขับออกจากสวรรค์!”

“และมีบราเดอร์แดเนียลส์อยู่ ผู้ซึ่งจิตใจของเขากำลังถูกศัตรูทำงานอยู่; และจิตใจของท่านกับจิตใจของเอลเดอร์เพรสคอตต์ก็กำลังถูกทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ถูกขับออกจากสวรรค์กระทำอยู่” Manuscript Releases, เล่ม 20, หน้า 17

การปฏิเสธอย่างลึกซึ้งของเธอต่อสิ่งที่ปัจจุบันแอดเวนติสต์มีใช้เป็นหนึ่ง ใน “อาหารแห่งนิทานอุปโลกน์”

ของตนนั้นรุนแรงอย่างยิ่ง เพราะ Daniells และ Prescott ได้นำสัญลักษณ์ของอำนาจซาตาน

(ลัทธินอกศาสนา) ไปกำหนดให้เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ (พันธกิจของพระองค์ในสถานนมัสการบริสุทธิ์)

สิ่งนี้จึงทำให้มีบททดสอบทางหลักคำสอนแปดประการ

การทดสอบประการที่เก้าในประวัติศาสตร์ซึ่งนำไปสู่ปี 1863 คือการจัดทำตารางที่สองของฮาบากุกในปี 1850 แผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 ได้ถูกจัดทำขึ้นในปี 1842 และถูกเรียกว่าแผนภูมิปี 1843

เพียงเพราะได้พยากรณ์การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในปี 1843

พระบัญชาให้จัดทำตารางที่สองของฮาบากุกได้ถูกประทานแก่ซิสเตอร์ไวท์ในปี 1850 การจัดทำตารางทั้งสอง

ของฮาบากุกเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองเข้ากับประวัติศาสตร์ขององค์ที่สาม

ในชีวิตประวัติศาสตร์และงานของนางซึ่งเขียนโดยหลานชายของนาง เขาได้ให้ภาพรวมของเหตุการณ์ต่าง ๆ

ที่นำไปสู่การจัดทำแผนภูมิปี 1850 เขาทำเช่นนั้นโดยคัดเลือกถ้อยคำที่เกี่ยวข้องของซิสเตอร์ไวท์และเพิ่มเติมคำอธิบายของเขาเองไว้ในภาพรวมนั้น

“เมื่อเรากลับมายังบ้านของบราเดอร์นิโคลส์ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานนิมิตแก่ข้าพเจ้า

และทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ความจริงจะต้องถูกทำให้กระจ่างบนแผ่นป้าย

และสิ่งนี้จะทำให้คนจำนวนมากตัดสินใจเข้าข้างความจริงโดยข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม โดยที่ข่าวสารสององค์ก่อนหน้านั้นก็ถูกทำให้กระจ่างบนแผ่นป้ายด้วย.—จดหมาย 28, 1850”

“ในนิมิตนี้ นางยังได้รับการสำแดงให้เห็นสิ่งที่จะประทอนความกล้าแก่ James White เพื่อดำเนินการตีพิมพ์ต่อไป:”

“ข้าพเจ้ายังเห็นด้วยว่า การจัดพิมพ์หนังสือนั้นมีความจำเป็นพอ ๆ กับที่ผู้สอนข่าวสารจะต้องออกไป เพราะผู้สอนข่าวสารจำเป็นต้องมีสิ่งพิมพ์ติดตัวไปด้วย ซึ่งบรรจุความจริงสำหรับปัจจุบัน เพื่อมอบไว้ในมือของผู้ที่ได้ยิน แล้วความจริงนั้นจะไม่เลื่อนหายไปจากความคิดจิตใจ และสิ่งพิมพ์นั้นจะไปถึงที่ซึ่งผู้สอนข่าวสารไม่อาจไปถึงได้.—Ibid.

“การจัดทำแผนภูมิใหม่นั้นได้เริ่มขึ้นในทันที และได้มีโอกาสแจ้งให้พี่น้องทั้งหลายทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ในฉบับของ Present Truth ที่ James ได้จัดพิมพ์ออกมาในเดือนถัดไป:”

“แผนภูมิ แผนภูมิลำดับเหตุการณ์แห่งนิมิตของดาเนียลและยอห์น ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อแสดงความจริงประจำปัจจุบัน ให้ประจักษ์ชัด บัดนี้กำลังอยู่ระหว่างการพิมพ์ในภายใต้การดูแลของบราเดอร์โอทิส นิโคลส์ แห่งเมืองดอร์เชสเตอร์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ผู้ที่สอนความจริงประจำปัจจุบันจะได้รับความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากแผนภูมินี้ จะแจ้งรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนภูมินี้ในภายหลัง.—Present Truth, พฤศจิกายน, 1850.

“เมื่อถึงปลายเดือนมกราคม ค.ศ. 1851 แผนภูมิก็จัดทำเสร็จและประกาศจำหน่ายในราคา 2 ดอลลาร์ เจมส์ ไวท์พึงพอใจในแผนภูมินี้เป็นอย่างมาก และได้เสนอให้โดยไม่คิดมูลค่าแก่ ‘ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้ประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม’ (Review and Herald, January, 1851) เงินบริจาคอย่างเอื้อเฟื้อบางส่วนได้ช่วยรองรับค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 185.

เมื่อกล่าวถึงแผนภูมิ ค.ศ. 1843 ซิสเตอร์ไวท์ได้บันทึกไว้ว่า แผนภูมินั้นได้รับการทรงแจกจากพระเจ้า

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า แผนภูมิปี 1843 นั้นได้รับการทรงแจกโดยพระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ควรเปลี่ยนแปลงส่วนใดของมันเลย; ทั้งตัวเลขต่าง ๆ ก็เป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ว่าพระหัตถ์ของพระองค์ทรงอยู่นิ่งและทรงปิดบังความผิดพลาดประการหนึ่ง ในตัวเลขบางตัว เพื่อมิให้ผู้ใดสามารถมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออก” Review and Herald, November 1, 1850.

เมื่อบันทึกความสว่างที่เกี่ยวข้องกับพระบัญชาให้จัดทำแผนภูมิอีกฉบับหนึ่งในปี 1850 นั้น นางได้ยืนยันด้วยถ้อยคำรับรองจากพระเจ้าเช่นเดียวกับที่ได้ประทานไว้เกี่ยวกับแผนภูมิปี 1843 แก่แผนภูมิปี 1850 ด้วย พร้อมทั้งระบุว่าแผนภูมิอื่น ๆ ซึ่งกำลังถูกจัดทำขึ้นในขณะนั้นไม่เป็นที่ยอมรับขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระบัญชาให้จัดทำแผนภูมิฉบับใหม่ได้ถูกรวมเข้ากับพระบัญชาให้พิมพ์สิ่งพิมพ์ฉบับใหม่ด้วย.

“ข้าพเจ้าเห็นว่ากิจการทำแผนภูมินั้นผิดทั้งหมด จุดกำเนิดมาจากบราเดอร์โรดส์ และบราเดอร์เคสก็ดำเนินตามต่อไป มีการใช้ทรัพย์สินไปในการจัดทำแผนภูมิและสร้างภาพที่หยาบคาย น่ารังเกียจ เพื่อใช้แทนทูตสวรรค์และพระเยซูผู้ทรงรุ่งโรจน์ ข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นที่ไม่พอพระทัยพระเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่ในการจัดพิมพ์แผนภูมิโดยบราเดอร์นิโคลส์ ข้าพเจ้าเห็นว่าคำพยากรณ์เกี่ยวกับแผนภูมินี้อยู่ในพระคัมภีร์ และถ้าแผนภูมินี้มีไว้สำหรับประชากรของพระเจ้า ถ้ามันเพียงพอสำหรับคนหนึ่ง

ก็เพียงพอสำหรับอีกคนหนึ่ง และถ้าคนหนึ่งจำเป็นต้องมีแผนภูมิใหม่ที่วาดขึ้นในขนาดใหญ่กว่า
ทุกคนก็จำเป็นต้องมีเช่นนั้นมากพอ ๆ กัน”

“ข้าพเจ้าเห็นว่า ในตัวบราเดอร์ Case มีความรู้สึกกระสับกระส่าย ไม่สงบ ไม่พึงพอใจ และไม่สำนึกคุณ
ซึ่งปรารถนาจะได้แผนภูมิอีกแผ่นหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าแผนภูมิที่วาดขึ้นเหล่านี้มีผลเสียต่อที่ประชุม
มันก่อให้เกิดวิญญานแห่งการเยาะเย้ยถากถางอันเบาหวิวและหละหละขึ้นในที่ประชุม”

“ข้าพเจ้าเห็นว่า แผนภูมิทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาไว้ นั้น ทำให้จิตใจเกิดความประทับใจในทางที่ดี
แม้ปราศจากคำอธิบายก็ตาม ในภาพแทนของเหล่าทูตสวรรค์บนแผนภูมิลำเนา มีบางสิ่งที่สว่าง งดงาม
และเป็นของสวรรค์ จิตใจจึงแทบจะโดยไม่รู้ตัวถูกชักนำไปหาพระเจ้าและสวรรค์ แต่แผนภูมิอื่น ๆ
ที่ได้จัดทำขึ้นนั้น กลับทำให้จิตใจเกิดความรังเกียจ

และทำให้จิตใจหมกมุ่นอยู่กับแผ่นดินโลกมากกว่าสวรรค์ ภาพต่าง ๆ ที่ใช้แทนเหล่าทูตสวรรค์นั้น
ดูคล้ายอสูรร้ายมากกว่าสิ่งมีชีวิตแห่งสวรรค์ ข้าพเจ้าเห็นว่า
แผนภูมิลำเนาได้ครอบครองความคิดของบราเดอร์ Case มาเป็นเวลาหลายวันและหลายสัปดาห์
ทั้งที่เขาควรจะได้แสวงหาพระปัญญาจากสวรรค์จากพระเจ้า
และควรจะได้จำเริญขึ้นในพระคุณแห่งพระวิญญานและในความรู้แห่งความจริง”

“ข้าพเจ้าเห็นว่า หากทรัพย์สินที่ได้สูญเปล่าไปกับการจัดทำแผนภูมินั้น
ถูกนำไปใช้เพื่อเผยแพร่ความจริงให้ปรากฏอย่างชัดเจนต่อหน้าพี่น้องทั้งหลาย โดยการพิมพ์แผ่นพับ
เป็นต้น ก็จะได้ก่อให้เกิดผลดีอย่างมากและช่วยช่วยจิตวิญญานให้รอดได้
ข้าพเจ้าเห็นว่าธุรกิจการทำแผนภูมินั้นได้แพร่กระจายไปดั่งใช้ระเบิด” Manuscript Releases,
number 13, 359; 1853.

นางได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในการจัดพิมพ์แผนภูมิ [ค.ศ. 1850] โดยบราเดอร์นิโคลส์”
และว่า “มีคำพยากรณ์ [ฮาบากุก บทที่ 2] เกี่ยวกับแผนภูมินี้อยู่ในพระคัมภีร์” นางยังได้ระบุด้วยว่า
“แผนภูมิทั้งหลาย” [พหุพจน์; ค.ศ. 1843 และ 1850] ซึ่ง “พระเจ้าทรงมีพระบัญชาให้จัดทำขึ้นนั้น
ประทับใจจิตใจในทางที่ดี แม้ปราศจากคำอธิบายก็ตาม” ฮาบากุก บทที่ 2
ได้บัญชาแก่ชาวมิลเลอไรต์ให้ทำให้นิมิตนั้นกระจ่างบนแผ่นตารางทั้งหลาย (ในรูปพหุพจน์)
เพื่อให้ผู้ที่อ่านแผนภูมิทั้งสองนั้นสามารถวิ่งไปมาหัวพระวณะของพระเจ้าได้
แผนภูมิที่ทรงมอบโดยพระเจ้าไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบายเพิ่มเติม ดังเช่นกรณีของแผนภูมิปลอมค.ศ. 1863
ของอุไรยาห์ สมิธ

และพระยาห์เวห์ทรงตอบข้าพเจ้าและตรัสว่า จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และจงทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นจารึก
เพื่อว่าผู้ที่อ่านจะได้วิ่งไปได้ ฮาบากุก 2:2

การทดสอบครั้งที่สิบเป็นประเด็นสำคัญของบทความนี้ เกี่ยวกับการทดสอบทั้งสิบที่โมเสสกล่าวถึงในกัณดารวิถี
บทที่สิบสี่ บรรดานักวิชาการภาษาฮีบรูและนักเทววิทยาอื่น ๆ ได้เสนอข้อสันนิษฐานที่แตกต่างกันไปว่า เหตุการณ์
ใดบ้างในประวัติศาสตร์ตั้งแต่การช่วยกู้ที่ทะเลแดงจนถึงการกบฏของสายลับสิบคนนั้นอาจเป็นตัวแทนของการ
ทดสอบเหล่านั้น การกบฏต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ช่วงนั้นทำให้มีความเป็นไปได้หลายประการให้เลือก
แต่เป็นที่แน่นอนว่าการทดสอบครั้งที่สิบเป็นจุดเริ่มต้นของสี่สิบปีแห่งความตายที่ค่อย ๆ
คร่าชีวิตลงในถิ่นทุรกันดาร จนกว่าบรรดาผู้กบฏซึ่งถึงวัยที่ต้องรับผิดชอบจะตายหมดสิ้น

ในทำนองเดียวกัน บางคนอาจคัดค้านการที่ข้าพเจ้าเลือกบททดสอบฝ่ายหลักคำสอนทั้งสิบประการนี้
เพราะอาจมีความแตกต่างบางประการที่ดูเหมือนดีกว่าสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังเสนอไว้ ณ ที่นี้ กระนั้นก็ดี
บททดสอบประการที่สิบและสุดท้ายนี้ชัดเจนพอ ๆ กับการกบฏของสายลับสิบคนนั้น กล่าวคือ
เป็นการปฏิเสธเรื่อง “เจ็ดเวลา” แห่งเลวินตี บทที่ 26

มีหลักฐานเชิงพยากรณ์หลายประการที่สนับสนุนการระบุเช่นนี้

ในบทความถัดไป เราจะเริ่มระบุบรรดาพยาณเชิงพยากรณ์ที่สนับสนุนการจำแนกว่า “เจ็ดกาลเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก คือความล้มเหลวครั้งที่สิบและครั้งสุดท้ายของแอตเวนต์แบบเลาตีเซีย.

“เมื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเป็นพยาณว่าสิ่งใดคือความจริง ความจริงนั้นจะต้องดำรงอยู่เป็นความจริงตลอดไป ข้อสันนิษฐานภายหลังใด ๆ ที่ขัดต่อความสว่างซึ่งพระเจ้าได้ประทานแล้ว จะต้องไม่ถูกรับไว้ มนุษย์จะลุกขึ้นมาพร้อมกับการตีความพระคัมภีร์ซึ่งสำหรับเขาแล้วเป็นความจริง แต่ซึ่งหาใช่ความจริงไม่ ความจริงสำหรับกาลเวลานี้ พระเจ้าได้ประทานแก่เราไว้เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของเรา พระองค์เองได้ทรงสอนเราว่าอะไรคือความจริง คนหนึ่งจะลุกขึ้นมา และอีกคนหนึ่งตามมา พร้อมด้วยความสว่างใหม่ซึ่งขัดแย้งกับความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานไว้ภายใต้การสำแดงแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์”

“ยังมีอยู่ไม่กี่คนที่ยังมีชีวิตอยู่ ผู้ซึ่งได้ผ่านประสบการณ์ที่ได้รับในการสถาปนาความจริงนี้ พระเจ้าได้ทรงพระกรุณาไว้ชีวิตพวกเขา เพื่อให้พวกเขากล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิต ถึงประสบการณ์ที่พวกเขาได้ผ่านมานั้น เช่นเดียวกับยอห์นอัครทูตที่ได้กระทำจนถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของท่าน และบรรดาผู้ถือธงมาตรฐานซึ่งได้ล้มลงในความตายนั้น จะต้องกล่าวต่อไปผ่านการพิมพ์งานเขียนของพวกเขาซ้ำอีกครั้ง ซ้ำพระเจ้าได้รับคำชี้แจงว่า ด้วยวิธีนี้เสียงของพวกเขาจะต้องถูกรับฟัง พวกเขาจะต้องเป็นพยาณถึงสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นความจริงสำหรับกาลเวลานี้”

“เราจะต้องไม่รับถ้อยคำของผู้ที่มาพร้อมกับข่าวสารซึ่งขัดแย้งกับหลักสำคัญเฉพาะแห่งความเชื่อของเรา พวกเขารวบรวมพระคัมภีร์เป็นอันมากเข้าด้วยกัน และสั่งสมไว้รอบทฤษฎีที่ตนกล่าวอ้างว่าเป็นข้อพิสูจน์ สิ่งนี้ได้ถูกกระทำครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดห้าสิบปีที่ผ่านมา และแม้ว่าพระคัมภีร์ทั้งหลายเป็นพระวจนะของพระเจ้าและสมควรได้รับความเคารพ การนำพระคัมภีร์เหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ หากการประยุกต์เช่นนั้นทำให้เสาหลักต้นหนึ่งต้นใดเคลื่อนออกจากรากฐานซึ่งพระเจ้าได้ทรงตั้งมาตลอดห้าสิบปีนี้ ก็เป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ผู้ที่นำพระคัมภีร์ไปประยุกต์เช่นนั้น ย่อมไม่รู้ถึงการสำแดงอันนำอัครรรยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งได้ประทานฤทธิ์เดชและพลังแก่ข่าวสารในอดีตที่ได้มาถึงประชากรของพระเจ้า” Selected Messages, book 1, 161.